

«Що для мене книга?»

Прогрес рухається вперед, тому кожен може знайти будь-яку інформацію, кілька разів клацнувши клавішею на телефоні, ноутбучі, будь-якому іншому електронному гаджеті. Все менше в руках у людей стає простих паперових книг. Невже вони скоро зникнуть або будуть зберігатися тільки в бібліотеках, музеях?

Мені не хотілося, щоб так сталося. Мабуть, завжди будуть люди, які читають звичайну книгу, шелестять сторінками. До їх числа належу і я.

Книга для мене - цілий світ. За допомогою неї ми крокуємо стежинками художнього слова, знайомимося із героями, що втілюють добро, чуйність, милосердя, мужність, красу і справедливість. Існує безліч книжок, різних за характером та призначенням: одні розважають, інші виховують кращі людські якості. Книга — це найцінніший здобуток людського розуму, скарбниця знань. Недарма у народі кажуть: «Книга вчить, як на світі жити».

Нещодавно у місцевих кав'ярнях мого міста з'явився проект під назвою "Щирий книгообмін Тульчин". Він полягає у тому, що людина, прочитавши книгу, залишає («звільняє») її, для того, щоб інша, випадкова, людина могла цю книгу знайти та прочитати; та у свою чергу повинна повторити процес. Нероздумуючи я вирішила взяти участь, і саме там я знайшла роман "Помилка" Світлани Талан. Досить давно я знайома з творчістю авторки, але чомусь ця історія вразила найбільше.

Книга про наболіле: наркоманію і СНІД, від яких молоде покоління нашої країни гине. Чому ж так сталося? Чому країна з потужною магічною культурою Трипільщини, з найсильнішими традиціями і праукраїнським символізмом, які завжди стояли на варті від морального падіння, знаходиться в такому жалюгідному духовному стані? А все тому, що наркоман і хворий на СНІД – це люди, характеристики яких змінює сама хвороба. Вони озлоблюються на оточуючих, падають духом, втрачають сенс свого молодого життя або змінюють всю парадигму існування та існування всіх близьких людей. Невже наша нація гідна бути нацією змінених особистостей, які втратили життєвий сенс?

Відповідь на це складне запитання й дає авторка роману «Помилка» Світлана Талан. «Прийшов час прощення...» – говорить головна героїня роману Вероніка. Кого ж прощати нам в цьому житті? Своїх ворогів і недругів за всі гидоти і підлості, якими вони наповнювали наше життя? А може, себе самого за невірні кроки і зраду своїх клятв і ідеалів? Питання складне ...Кожен вирішує для себе...

На мою думку, варто прочитати цю книгу, щоб почати просто жити, виправляти помилки, навчитись прощати, дихати на повні груди і любити кожен момент свого життя.

Дзярик Вікторія